

ELŐFIZETÉSI ÁR.

Helyben házhoz hordva és vidékre postai megküldéssel.

Egész évre 4 frt — kr.
Félévre 2 frt — kr.
Negyedévre 1 frt — kr.
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetéseket jutányosan számítunk.

Hivatalos hirdetések 100 szög 1 frtert közzétettek.

Kincstári bélyegdíj minden hirdetésért 30 kr.

Hirdetéseket s előfizetéseket felvez Landesmann M. könyvkereskedése S.-a-Ujhelyben.

SÁTORALJA

Zemplénvármegye közérdekeit képviselő hetilap.

Megjelenik minden szombaton.

SZERKESZTŐSÉG

ÉS
KIADÓHIVATAL

hova a lap szellemi részét illető közlemények s az előzetési pénzek, hirdetési kéziratok s díjak és a lap szétküldésére vonatkozó felvétel-ek intézendők.

Sárospatak, Háközy-uca 175. sz.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Bérmegtelen leveleket nem fogadunk el.

Ny ltrr minden sora 20 kr.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ-TULAJDONOS

STEINFELD JENŐ.

PLAKS-SZERKESZTŐ:

RÉZ LASZLÓ.

Körorvosi intézmény és közegészségügyünk.

A törvényhozás, az 1876. évi törvény megalkotásakor, abban a reményben ringatta magát, hogy a közegészségügy sorsa jelentékeny javulásnak fog indulni. A törvényhozás ugyanis azt contemplálta, hogy egyfelől az ország minden vidéke el lesz látva kellő számu, szakképzett orvosokkal, viszont, hogy a körorvosok existenciája is kellőleg biztosítva lesz s hogy a közegészségügy rendezése, óriási mérvben előhaladásnak fog indulni.

Említett törvény életbe léptetése óta már csaknem két évtized folyt le és a körorvosi intézmény, az eszménynek messze háta mögött maradt. Az ország ma sinec látva a szükséges számú orvosokkal, sőt néhol éppen ott hiányzik, hol a legnagyobb szükség van rá. A törvény azt mondja, hogy minden hatezer lakossal bíró községnek, községi orvossal kell bírnia, és hogy a kisebb községek is körorvost kötelesek tartani, egyúttal szabatosan felsorolja azok fontos teendőit és feladatkörét. A gyakorlati életben azonban a törvény inteniójának minesen elég téve De sok helyen csaknem a lehetetlenségekbe is ütközik, mert az orvos fizetése, nagyobbára nevetegesen esekély, legtöbb helyen pedig a privát praxis keresésére van utalva, s így szegény sorsú községekben, a megelhetés, úgyszólván a legszűkebb korlátok közé van beékelve.

Nem is csoda, ha szakképzett, ambitiozus orvos ilyen desperat állomásra nem vállalkozik.

Mert az ezerféle szekatúrával küzdő körorvostól hogy lehessen várni azt, hogy beteget iránt lelkiismeret tanúsítson, a községek meosarait lecsapol-tassa, a kútvezek tisztántar ásaról gondoskodják, a szoba szellőztetés előnyeiről a ragályos elleni betegségek elleni védelemre felvilágosítsa a községeket, mikor magának sokszor a mindennapi megélhetéssel kell küzdenie.

A baj gyökeres orvoslása, az államosítástól volna várható Az államosítás üdvös lenne a körorvosokra, s a községek egyaránt. A közoktatás üdvös eredménye az államosításnak köszönhető, miért ne várhatnánk ugyanezt az eredményt a közegészségügy államosításától?

A közigazgatás egyes ágai között, az államosításra tán egynek sinec oly égető szüksége, mint épen a közegészségügyi igazgatásnak és benne a körorvosi intézménynek. De amíg a municipálistus és az állami közigazgatás nagy harea a parlamentben el nem dől, alig remélhető, hogy a közigazgatás ezen egyik ága kiszabadíttassék. Addig pedig, míg az egész kérdés szönyegre kerül, sok víz lefolyhatik a Dunán.

Megfontolandó körülmény azonban, hogy vajjon a mostoha sorsra kárhoz-tatott körorvosi intézmény érdekében, szabad-e qualitativ eszközök alkalmazásával soká késni? A feltett kérdésre egyszerű a felelet: Nem!

Mert ma már Magyarországon minden

közszolgálat nyugdíj jogosultsággal van egybekötve, csupán a körorvosok nyugdíjazásáról nincs intézkedés. Bizony pedig a csaknem 1400-ra menő jobbadán szegény sorsú körorvosok számára nyugdíjalapról kellene gondoskodni, mely nyugdíjalap államosítás esetén az állam kezébe menne át.

A tervezetet annak idején olvastuk a napilapok hasábjain, csak a megvalósulás eszméjének keresztülvitelén kell iparkodni, a közegészségügy érdekében felhívjuk az egyes szakegyesületek és körök figyelmét, hogy a körorvosi intézmény ekkénti fejlesztése tekintetében a szükséges lépéseket megtenni törekedjenek.

rö.

VEGYES HIREK.

— **Kitüntetés.** *Haraszthy Miklóst*, vármegyénk homonnai járási főszababíróját ő felsége a millenáris kitüntetések alkalmából a Ferenc József-rend lovagjává nevezte ki. A megérdemelt kitüntetéshez szívóbró gratulálunk.

— **Kinevezés.** Ő felsége, az igazságügyminiszter előterjesztésére Emödy Laszlo eperjési trszéki jegyzőt a királyhelmei járás-bírószághoz albróvá nevezte ki. — Ő felsége Hellner Károlyt a sátoralja-ujhelyi kir. törvényszékhez albróvá nevezte ki.

— **Jutalom és buzdítás.** Folyó hó 6-án Barkón (Zemplénm.) a róm. kath. iskolában szép két ünnepély ment végbe. Előzménye a május 10-iki országos millenáris ünnepély volt. Akkor történt, hogy a barkói iskola tanítaja összegyűjtötte tanítványait s bevezette őket gyalogzettel a felháryai járásra fekvő Homonnára, hogy lássák ott azt a fűsyt, pompát, azt az ünnepést, melyet a magyar akkor szokott kifejtteni, mikor valami nagy

melyeken a publikum meglehetősen összegyűlt.

Hába, a színészre roppant hatással van közönsége, mert ha látja, hogy a színházban csak 20-30 ember létezik, a legjobb akarat mellett sem tudhatja adni szerepét ambicióval. Vagy talán a közönség kezdőknek tartja őket s azt mondja:

„Haladjatok majd aztán pártolunk.”

Ha ilyen felfogás van nálunk divatban, akkor ez a most itt idöző társulat nem vonatkozhatik, mert ebben van 7 derek színész, kik feleltek a többiek gyöngöségeit.

A szombati előadást („Sarga eskü”), melyen 5 műkedvelő joghallgató is játszott, kivételosen igen sokan néztek végig. Böven kijárt a megérdemelt taps egy a színészeknek, mint a műkedvelőknek. Utóbbiak közül különösen *Horváth Dezső* (Laci) tűnt ki, akinek kellemes baritonja gyönyörrel töltött el mindnyájunkat. A színészek valamennyien jól játszottak, legjobb volt közöttük *Körössy Valéria* Erzsike szerepében, *Miskolczy*, mint primás, *Körössy* az igazgató, mint eszardás gazda, *Rudnay*, mint Bakaj András. Altalában oly szép, összevágó előadást láttunk, amely nagyobb színháznak is becsületére valék.

Vasárnap a „Pelekei notárius”-t adták elő

TÁRCSA.

Színészet és műpártolás.

A „Sátoralja” eredeti tárcája.

A mi városunkba csak a rossz esillagzat vezetheti a színészeket. Sárospatak nem kedveli a muzsákat. Tizenkét évvel ezelőtt volt itt Kreesányi, ő még látott telt házakat (illetve látta az „állás”-t közönséggel telve), de azóta egyik társulat a másik után bukik meg, a pártfogók fokozatosan esőkken s most már egészen elfogyott, mint a török hatalma.

Igen is, elfogyott. Ezt határozottan ki lehet mondani. Holni német komédia, disztelen panoráma és cirksusz, csak úgy vonzza magához a publikumot, míg a színészet általában a magasabb művészetek iránt az érdeklődés a minimumra esett.

Nem régiben volt nálunk Dankó Pista, az országzserte ismert cigány népdalköltő, kibem már a született zsenit is bámulni lehet — s alig tudott magának annyit jódelmet össze-kaparni, hogy elhússon innen boldogabb vidékre. Husvét után jött egy daltársulat, olyan kitünő erővel, mint egy Veres Sándor és egy Turner Ilka, mindketten igazán nagyságok

s a bravúrosan megjátszott három előadás alig hozott nekik 60 forintot.

E hidogséget és érzéketlenséget azonban csak a városi közönségnél tapasztaljuk, a tanuló ifjuság, amennyire lehet, pártfogolja a művészetek ódos gyermekeit. Már pedig, ha Varamón egy egész télen ki tud tartani egy társulatot, ha Szántón, amelynek koránt sinec olyan intelligenciája, mint Pataknak, szép bevételekhez juthatnak a színészek — honnan lehet az, hogy innen minden társulat deficitteit távozik?

S ennek — biztosan mondhatjuk — nem a város szegénysége az oka, mert hisz az iparos-osztály is jól bírja itt magát, hanem az a végzetetlen közöny, mely nálunk minden iránt mutatkozik s melyet eléggé nem lehet kárhoztatniuk.

Bizony csak gyenge lábón áll itt a műpártolás!

Ilyen műpártoló közönség előtt játszik *Körössy Bertalan* igazgató társulatával. Pedig vannak ebben, kivált a férfi tagok között jó tehetségű színészek, kik, ha lelkesebben fel-karoltatnék a társulat, bizonyosan nagyobb kedvvel játsznának s produkálnának olyan előadást, mely élvezetet nyújtana mindenki-knek, mint ahogy megmutatták egy pár estén.

dróme van. És a derék tanító ezt meg is magyarázta tanítványainak s megmondta nekik azt is, hogy miért van ma Magyarországnak ilyen nagy dróme. Természetes dolog, hogy Homonnán a tanítónak e cselekedete méltó örömet okozott. A járásnak lelkes, ügybuzgó tb. főszolgabírája, Mándy István, meg is ragadta az alkalmat, hogy a tanítónak, valamint tanítványainak viszont örömet szerezzen. A gyermekeknek kilit, virsli, sört rendelt, a tanítót megmarasztotta a 10-iki köz- ebédre, sőt tisztán a közbeéni gyűjtést rendezte, hogy a derék tanítónak valami emléket vehessen az ezer éves Magyarországot s tanítottá lelkesedni a jövő nemzedékét. Magtánulták ez alkalommal a Hymnuszt, a Szózatot, amelyeket ugy május 10-én Homonnán, mint most 6-án Barkón, lelkesen énekel el, bár tótos kiejtéssel, a barkói tót gyerek a reg. Es ezt sok tótjak énekelte ám másutt is a vidéken. Mándy István tehát eléggé nem dicsérhető dologt cselekedett, midőn az ő jó magyar szíve szerint, a derék tót tanító jutalmazására gondolt. Ezzel egyrészt dokumentálta, hogy a magyar ember tudja szeretni és keblére oltani, bármily nemzetiségű legyen is miudat, aki bajuk iránt szeretettel, lelkesedéssel viselkedik, másrészt pedig buzdításul is szolgál a barkói tanító kitüntetésére a többi hasonló tanítók működésére.

— **Esükvő.** Molnar Gyula sátoralja-újrhelyi ev. ref. tanító f. hó 7-én esküdött örök házaságot Dobnán Anna urhölgygel. Násznapok voltak Dező Lajos sárospataki állami tanítóképzőjei igazgató és Vágó Gyula sátoralja-újrhelyi ev. ref. tanító. Gratulálunk a frigyhez.

— **A sárospataki akadémiai torna-egylet f. évi június hó 14-én, délután 4 órakor a tornateremben versenyt rendez.** A verseny kedvezőtlen idő esetén a torna-teremben tartatik meg.

— **Baleset.** Folyó hó 11-én gr. Károlyi, radványi nagybirtokos beküldött egyik kocsiát, Sátoralja-Újrhelybe, hogy a Belyna-égtől egyet mást elhozzon. A két tüzes kocsi, míg a kocsi dolgát végzte, megjelent s megbokrosodott s a Rákóczy-utcai kóhidnál feldöntött egy terhes kocsi oly szerencsétlenül, hogy a grófnak egyik drága lovat a kocsiról felhajtotta s beléi nyomban kifordultak. Emberéletben kár nem esett.

— **Iparos segédek segélyezése.** Sátoralja-Újrhelyből 5 iparos segéd folyamodott a kassai kereskedelmi kamarához, hogy az ezredéves kiállítás tanulmányozása céljából némi segélyt nyújtson. A kérelmezők 10-10 ft segélydíjat nyertek, névszerint Adám Antal, Kovács István, ifj. Plöth Ignác, Hajtó János, Pedács András. Derék dologt cselekedett a kamara, midőn az ambiciózus és türeklő ifjakat elősegíti. — Hát az újrhelyi ipartestület mennyit áldoz a jó-ó előmozdításáért?

— **Szemle.** Báji Patay András, ezredes, kassai esendők-erületi parancsnok a sátoralja újrhelyi szakasz őrsét, ezek között a sárospataki is, a napokban megvizsgálta s mindenütt elismerését fejezte ki az őrsök működéséért.

— **A Sárospataki Önkéntes Tűzoltó Egylet örömmünnepe.** A 18 évvel ezelőtt alakult Sárospataki Önkéntes Tűzoltó-Egylet a felállítandó őrtanya felszerelésének javára a hó 7-én nyári

táncemlakozást rendezett, mely mulatság oly fényesen sikerült, hogy alig-alig tudunk mulatságot, mely hasonlóan sikerült volna. A négyeseket átlag 60 pár táncolta. Kiemelkedő pontja volt a mulatságnak a 12 évvel ezelőtt alakult országos tüzoltó-szövetség által küldött arany, ezüst és bronz-érem kiosztása, amelyet a 15, 10 és 5 éves tagok kaptak buzdításul, elismerésül. Azok feltűzősét beszédekkel kezdtek s díszközlőv átadásával fejezték be. 15 évi működésért aranyérmét kaptak: Bogay Zsigmond főparancsnok, Lehoczky József alparancsnok, Neumann Péter mészóparancsnok, Galgóczy Barna szertárnok, Spekl János, Kretovics Sándor, Witek Alajos 10 évi működésért ezüst érmét kaptak: Trencsényi Pál, Cziráky István, Petykó Pál, Cziráky András, Rozgonyi János, Kosztelnyik Mihály, Tóth István, Braun József, Jánošy Lajos, Lukovics János és Klencs Dániel. 5 évi működésért bronzérmét: Csizsár János, Gurgócsy János, Kristóvszky István, Fitay László, Pazuha András az aranyérmét, Stefan János és Kovács János az ezüst érmét, részint betegség, részint távollét miatt csak a legközel-bbi tüzoltó gyakorlat alkalmával fogják megkapni. Derék, önzetlen tüzoltóink viselői a szép kitüntetését meg is, igen sokáig! Adja Isten, hogy működésük csupán a gyakorlatok és szerek megismerésére szorítkozzék.

— **Mi történt az éjjel?** Ily című darabot adtak a hó 11-én, esütörtökön este a színházban Lévai jutalomjátékául. De nem a darabról vagy annak előadásáról akarunk szólni, hanem arról, a kissé komikus, talán még szindarabba is beillő kis epizódról, mely az előadással kapcsolatban városunkban előfordult. Hát az történt, hogy a fenti darab előadását megelőző nap, szerdán este az élelmes színházban, mintegy 50 cm. hosszú, 10 cm. széles, színes reklám-falragaszokat ragasztattak ki a város különböző pontjain, melyre nagy betűkkel csak egy mondat volt nyomtatva: „Mi történt az éjjel?” E falragaszok, ügylésük, kibekibekibek gondolatokat ébresztettek, talán még anarkista merényletek rémképeit is festettek eléjük. Es, nem tudni kinek az intézkedéséből, egy esendő, a hozzévatlakozott néhány diákkal, felfedező utra indult keresni a tetteseket. Legelőbb erre enged következtetni az az eset, ami lapunk egy barátjával történt, hogy midőn késő este hazafele ment s találkozott a fentemlített felfedező csapattal, annak esendő vezére, letérve utjáról, hozzájárult s alaposan szemügyre vévén s csak midőn felismerte, akkor ment tovább. Az illető csak később tudta meg, hogy e szigorú megvizsgálás a fentemlített falragaszok mián történt. Bizony, ha f-el nem ismerik, talán mint gyanús anarkistát kísérték volna be. Nem tudjuk, megtalálták-e a sanda gyanúval telt felfedzők a keresett „tettest” vagy csak a darab előadásából tudták meg, hogy „Mi történt az éjjel?”

— **A sárospataki főkiskolai ifjúsági körben** a hónap elsőjétől a tagok újabb szórakozást találtak. Ugyanis egy karomból-billiárd-asztal rendelkezés, mely megörökösölve az ifjúságnak szórakozó kedvtelésére keszen áll.

— **A Tompa-szobor** leleplezési ünnepélye a hóban tervezettelt megtartatni, azonban az

érelvűtől munkájával nem képesek június végéig elkészíteni, így a leleplezési ünnepély csak szeptemberben, valészinűleg az iskolai év megnyitása-akor, fog megtartatni.

— **Gyilkos anya.** Hrabcsek Mária 17 éves család 5 hónapos gyermekét a hó 7-én Újrhelyben gyufaföldattal megmérgezte. A gyilkosság gondolatát a szüleitől való félelem, kik nem tudták még szögyenét ébresztette fel és azon elkeseredésében hajította azt végre, hogy gyermekét a havonkénti 5 ft tartásdíjat fizetni nem volt képes. Még aznap elfogták s békisérték a törvényesek fog házába.

— **A triestyi általános biztosító-társaság** (Assicurazione (benesáli) mult hó 29-én tartott 64-dik közgyűlésén terjesztettek be az 1895. évi mérleget. Az előttnk fekvő igen terjedelmes származadási 54 oldalra terjed és számos, rendkívül érdekes statisztikai adatokat tartalmaz, a mérlegek valamint a nyereség és veszteség számlák már az 1896 március 5-iki osztrák miniszteri rendelet értelmében vannak felállítva. Az évi jelentésből látjuk, hogy az életbiztosítási osztály díjtartaléka 1895. évi dec. 31-én 3519501 frt 41 król 45231976 frt 76 kr-ra emelkedett. Az ugyanakkor érvényben volt életbiztosítási tőkeösszegek 177718755 frt 13 kr tettek ki, míg az év folyamán bevett díjak 7402467 frt 93 kr-ra ragtak. A tüz és szállítványbiztosítási ágakban a díj és illetékbevételek 10435513 frt 31 kr. volt, miből 3055827 frt 06 kr., mint kártartalék minden táhértól menten, a jövő évi díjtelepzetést át. A jövő években esedékesé váló díjtelepzetvények összege 31142823 frt 66 kr-ra emelkedett. Károliért a társaság 1895-ben 9218277 frt 67 kr. föl-lyesítot. Ehhez hozzáadva az előbbi években teljesített kártételeket, a társaság alapítási óta karok fejében 281357598 frt 61 krnyi igen tekintélyes összeget fizetett ki. Ebből a kártételek összegéből hazánkra 52626274 frt 37 kr. esik, mely összeget 162059 káreketben fizetett ki a társaság. Az értékpapírok értékesítésén, mely az év végével az alacsony árfolyamok folytán beállott, egyéb rendelkezésre állott összegekkel kiegyenlített, úgy hogy az értékpapírok arfolyam ingadozása fedezetére alakított tartalék változatlanul 2282011 frt 44 krnyi összeggel egy számlára átvihető volt. Azonfelül azonban még az idei nyereségből 500000 frt egy az arfolyam ingadozása fedezetére szolgáló külön tartalék számára átutaltott, úgy hogy az egész arfolyamintarték 2782011 frt 44 kr-ra szaporodott. Az alapszabályszerű nyereség tartalékkal, mely a részvénytek felét teszi ki, az összes nyereségtartalékok 5487011 frt 44 kr-ra rognak. A társaság összes tartalékjai és alapjai, melyek elősorán értékekben vannak elhelyezve, az idei átutalások folytán 58071673 frt 84 król — miután a viszontbiztosítási tartalék kivétel — 61051211 frt 83 kr-ra emelkedtek. Ezen értékek közül több mint 15 millió magyar étekekre esik. Az elvett tiszta nyer-ményből a társaság osztalékul, részvényenkiént 136 frt aranyban, nyilás 340 frntot fizet.

— **Nyilvános nyuqta.** A sáros-kispatoki tüz-károsultak javára eddig a következők adakoztak: Szekerák Kálmán 20 frtot; id. dr. Lengyel Endre 15 frtot; Philipp-Károly 10 frtot; dr. Balugi Géza, Polányi Géza 5-5 frtot; Gárgöber Kálmán Pavletits György 2-2 frtot; Keményi Veudél 1.50 frt; Warga Lajos 1.50 frt; Szinyei Gierzon, özv. Zsindely Istvánné, K. J., Kun Dánielné, Soltész Ferenc, Katona György, Buza Jánosné Meczer Sándor, Szakács Éde, Szakács Ida, Szeremley Gábor, Pavletits Gyula, Both József, dr. Szánthó Gyula, Trócsányi Bertalan, Bukovecky Nándor, Szakácsy László, Lebovits Henrik, Prékay Antal, Utassy Károlyné, Végh Bertalan, Makláry Pap Miklós, M. Gy., R. Gy., H. A., N. N., Wohl Aron, Haas Zsigmond 1-1 frtot; U. I. Barna Agostonné, özv. Teleky Istvánné Csontos József, özv. Jakabffy Jánosné, Eperjesy József, Nemes Ferencné, Cziráky István, Hodossy Béla, Pálkövy Antal 6. Kapitány János, Schreiber Leopoldné, Sarkódi N. Sándorné, Nagy Gábor, Vitkay Bertalan, özv. Kálnoczy Károlyné, Zsoldo-Bonóné, Steinfeld J. nöné, Wohl József, Orstein Ignác, Laczay Lenke, Némethné, Kiss Elek Havay Kálmánné, Safr Katinka, Sz. Gy., F. J. N. N., Holley Ferenc, N. N., F. I., Feldmann Mihály, Egy valaki, Markovics Adolf Liebermann Jakab, Palósz László, Spinner János, Kozányi Dezsőné, Doktor Sámuelné, Z. E., L. Lajosné, Abaházy Istvánné, Wohl László, Schulez József 50-50 frt; Janovics János, Dező Lajos, Valaki 40-40 krajcárt; Tatár Andrásné Liebermann Beródt, Schwarz Mária, Szabó István, Pazuha András, N. N., N. N., Patonyi Pálné,

ijesztően esekély publikum előtt. Ebben az igazgató, kinek temperamentumához igen jól illik a cimszerop, pompásan alakított *Radnai-nal* együtt, ki Baczur Gáspár, a pesti korhely juristust adta egészen elethően. *Lévai* (mexikói völegyné) jóízű képet mutatott be. Egy érdekes epizód történt az előadás alatt. Midőn a notarius megjelenik a néző-töres s vígan „jó estét” kíván, e jelenet láttára egy érett-ségit tett uri ember egész megbotránkozással, fejét esőványa monda szomszédjának.

— Ez már mégis disznóság, komédiát esinálni a színházból, mit okvetetlenkednek itt mi köztünk, a színesnek a színpadon a helye. Persze nagy volt a megörökösölése a fiatal urnak, midőn e megjegyzésére óriási kagugás támadt körülte s midőn észrevette, hogy annak úgy kellett történnie.

Kedden a „Fehő Klári”-nak szépen sikerült előadását láttuk. Maga a darab legjobb nepszámműveinknek egyike. Bonne a dráma-ság valóban megkapó, az egyes jellemek nagy-szeren vannak kidomborítva. Az előadás is méltó volt a darabhoz. Az ujonnan szerző-dtetett tag *Pembé* (Abos András) művészi siker-t ért el. Az igazgató, ki betegsége miatt csak most lépett fel először s ki, négy-szem közt megjegyezve, igaz szép asszony, kelle-

mosen játszotta őv. Abán szerepét, a többi nagyobb szereplők is lelkesen működtek közre a sikerhez — a működvelő kivételével.

Legjobb volt azonban a esütörtöki előadás „Mi történt az éjjel?” A szereplők tökéletes játéka szinte pírulva néztek. Pírulva, mert oly gyér hallgatóság előtt kellett ennek a szellemes vigjátéknak befolytania. Azok az igen tisztelt urak, kik bírtak látatlamul is elitélni e jótörkevűs színeseket, előjöhetnek volna ez este s eloszlik őrös és felszeg véleményük.

Az igazgató, hogy a közönséget szép mű-élvezetben részesítse s hogy társulata rosszra fordult anyagi ügyein javítson, a nemzeti színház kiváló tagját, *K. Hegyesi Mari* asszonyt félkörte 3 vendégjátékra.

A művésznő 12-én, pénteken délelben érkezett meg hozzánk. A *Komóbas hölgy*-ben, *Cigány*-ban és *Fedai*-ban lép föl.

Híreves drámai művésznő Sárospatak már régen nem látott s most, midőn egy valódi tehetség jött ide, vajjon részese-e a közönség részéről olyan fogadtatásban, mely nevéhez illő.

A vasuti állomáson csak a fiataliságot láttuk s he kellett örnünk azok lelkes éljen-zésével.

Alföldi.

N. N., Arday Barna, dr. Kun 30—30 krt.; Har-
sányi 25 krt.; Egy valaki, Fehér Gusztáv, N. N.,
N. N., Zboray Károly, Egy valaki, Valaki, Köhn,
Feldmészarné, Spitz Antal, Rubner Jakabné, R.
L., Krausz Izrael, Schwartz M., Kovacs M.-né,
N. N., N. N., id. Schwarz Mózes, N. N., Deb-
reczeni B. N. N., Marikovszky Péter, Vitt Józ-
sef, N. N. 20—20 krt.; Schmerz József 15 krt.;
Lipsey Józsefné 14 krt.; Wintner Abrahám, N. N.,
Gálóczy Károly, Kun István, Vas István Barta
Imre, Réti Odónné 10—10 krt. Összesen 122 frt
54 kr. — Fogadják a szives adakozók háta-
szonotunkat. Sárospatak 1896. június 9. *Fodor*
Jenő jegyző. *Dobozó P. Ferenc*, fűbíró.

— **A zemplén vármegyei** községi és körjegyzők együletének elnöksége a következő elnöki körlevelet bocsátotta ki: „A zemplén vármegyei községi és körjegyzők együletének in. t. tagjait. Sátoralja-Ujhelyben, az új városháza tanácstermében, június hó 23-án délelőtt 9 órakor tartandó rendkívüli közgyűlésre ezennel meghívom. A közgyűlés tárgyai: 1. Elnöki jelentés. 2. Tek. Zemplén vármegye törvényhatósági bizottságának. Mecserer Béla bizottsági tag indítványára, a vármegyei közigazgatási tisztviselőknak, a millenniumi év alkalmával kért nyugdíjvekre hozott határozatára vonatkozólag, amennyiben a nyugdíjkezelésben a községi és körjegyzőkre ki nem terjesztett, az egylet részéről teendő intézkedés. 3. A folyó évi augusztus hó 3-án Budapest-n a kiállított területén épült csarnokban tartandó jegyzői kongresszus ügyében teendő intézkedés. 4. Hlésházy Endre mádi jegyzőnek, az egylet kebeléből való kilepésének bejelentése. 5. Egyleti alelnök indítványára, nm. m. kir. belügyminiszter ur által, a hagyatékok leltározására nézve megállapított tarifának felemelése iránt. Magyarország összes jegyzői egyleteihez és egyúttal az országos központi jegyzői egylethez intézendő körlevél elfogadása iránt. 6. Heves vármegye jegyzői egyleté-

nek körlevele a névmagyarosítás tárgyában. 7. Aradmegye jegyzői együletének körlevele a községi iratok ügyében. 8. A nagybecskereki jegyzői iskolának nyújtandó segély tárgyában kelt megkeresés. — Hazafias ödvözléssel, Sárospatakon, 1896. június 9. *Fodor Jenő* egyleti alelnök.

— **Helyreigazítás.** Mi, kisvárosi újságírók, fájdalom, mindig ki vagyunk téve a közönség szemrebánysáinak, de hála Istennek, csak a referadákért, melyeket helyreigazítanunk annál is inkább kötelességünk, mert az többnyire téves információkon alapul s nem rosszakarat sugallja. Ilyen helyreigazítást kell tennünk lapunk legközelebbi számában megjelent tűzhírünkre vonatkozólag. Ugyanis ott a sárospataki önkéntes tűztöltő-egylet működése véletlenségből kimaradt s a vidéki és főiskolai tűltöltő-egyletről lett csupán említés téve. Miután utólag arról értesültünk, hogy a fentemlített önkéntes tűltöltő-egylet nem csak az oltásban tett kitérő szolgálatot, hanem elsőnek is érkezett a vész helyére, szívesen igazítjuk ezt helyre s kijelentjük, hogy az anyagegylet érdemeiből levonni semmit sem akartunk. A tűz a mint halljuk Molnár István házából keletkezett. — *Kitelt gyermek* címen egy vegyes hírt közöltünk múlt számunkban s a sárospataki csendőrző-egylet dícsértük meg. E dícséret a tokaji csendőrző-egylet-re vonatkozik, mint amely a gyermeket megtalálta.

— **Méz eladás.** Idei pergetett méz kilogrammonként 50 krajával előző Sárospatakon (Glevitzky Sándornál. (2—6)

— **Válasz** ifj. Zsoldos Benő bölcsész urnak, a „Zemplén” dolgozó társának. Önnek a „Zemplén” legutóbbi számában „Szíves tudomásul” cím alatt megjelent tiltakozásához nem volna semmi szavam. Ha sorai között bizonyos irányú fenhéjzás nem nyilatkoznék. Amennyiben azonban ez könnyen észrevehetőleg ott lappang szávaiban, könyvtelen vagyok a következőket megjegyezni:

Igaz, hogy Ön nem dolgozó tár-sa lapomnak, igaz, hogy a *Semper* és *Zs. B.* jegy alatt közölt cikkeit nem Ön írta, hanem a „Semper” álnév viselője kissé régebb munkatársra az irodalomnak, mint Zsoldos ur s igen régi idő óta ír a jegy alatt nemcsak a „Sátoralja”-ba, de más lapokba is. *Zs. B.* pedig nem tehet arról, hogy valódi neve ugyanazon betűkkel kezdődik, mint az Öné s egy c-epet s m hízeleg huságának, ha valaki az ő nevének kezdő betűi alatt megjelent cikkről azt hihette, hogy nem ő hanem Ön írta. „A t. álnéves uraknak” tehát egyáltalán semmi okuk sincs, hogy ezután más jegy alatt írjanak. Ezt a fentebbi-k alapján most már Zsoldos ur is megengedi nekik. — meg annyival is inkább, mivel a *Zs. B.* által írott s lapunk 22-ik számában megjelent cikket az „Oroszázi Újság” is átvételre érdemesítette. Laptársunk megnyugtatósára is kijelentjük, hogy a cikkrő egyáltalában nem azonos Zsoldos Benő ural. — *Steinfeld Jenő*, a „Sátoralja” felelős szerkesztője.

— **Bátorság az ágy alatt.** Berugva ment haza a k... p... i atyafi minap este s élete haragos párja neki is esett a nyújtófával. Az öreg bemenekült az ágy alá s onnan szóla ki a harcias aszonyhoz: „Vigyázz magadra Zsuzsi! csak ne volnék az ágy alatt, majd megtanítanálak!”

— **Hát ez mi?** Lapunk tudósítója közli velünk, hogy Szőlőkén, a Bodrog-hajd előtt a vámháznál van egy régi kőszlop s rajta a fölirat diszeleg: „Comitat Zemplén.” Ez Magyarország ezredéves fennállásának évfordulóján bizonyára azt akarja jelenteni, hogy volt idő, midőn nem volt szabad a magyar embernek magyarul beszélni. Nem jó erre emlékezni uraim, közigazgatási hatóság. Vagy ha már annyira ragaszkodnak a mult keserű emlékeihez, hát célszerű lenne a kétfejtű sast is fölbe vésetni.

H i r d e t é s e k.

Verszegények, lábbadozók, sápkórosok, gyengélkedők, láztalan tüdőbetegek számára legjobb gyógyszer a dr. Kun Zoltán-féle **Vérképző labdac** 1 üveg 60 darab rózsaszínre ezukrozott labdaccsal 1 frt 80 kr.

Hurut, tüdővész, hideglelés, malária, Influenza, tüdő- és gégehurut, gyomorhurutban ze védők számára legjobb gyógyszer a dr. Kun Zoltán-féle **Hurutellenes labdac** 1 üveg 60 drb. égszínűek ezukoral bevont labdacs ára 1 frt 80 kr.

Női bajok ellen legjobb szer a dr. Kun Zoltán-féle

Irrigáló por 1 doboz ára 1 frt 20 kr.

Az arc- és kéz ápolására legjobb kenőcs a dr. Kun Zoltán **Purpurin Crem** 5 nap alatt minden szeplő és māj foltot eltávolít s a bőrnek gyönyörű hárszony szerű külsőt ad 1 tégely ára 1 frt 20.

Minden eddig megjelent szájjizek fölött legjobb a dr. Kun Zoltán-féle **DENTIPURIN SZÁJVIZ** ellenszere a ragályos torokbajoknak is. 1 üveg ára 60 kr.

Kapható a készítőnél **TRSTYÁNSZKY KÁROLY** gyógyszerésznél Sárospatakon, s minden nagyobb forgalmu gyógyszerertárban. Főraktár: Török József gyógyszerertárban Budapest, Király-utca 12. Dr. Buday Emil gyógyszerésznél Budapest városház-tér. Sátoralja-Ujhelyben **Widder Gyula** gyógyszerész ural.

A magyar általános kőszénbánya-részvénytársulat

Budapest, V. Erzsébet tér 19.

A közeledő

CSÉPLÉSI IDÉNYRE

különös figyelmébe ajánlja a t. c. gazdálkodóknak, valamint gőzmalomoknak, szeszgyárosoknak, léglá- és mész egetőknek és egyéb iparvállalatoknak **magyarországi kőszénbányák** b. fűtéshez kiválóan alkalmas

akna-, cséplési koczka és darabos szénét

királyi és sajo-szenpetteri bányáiból legjutányosabb áron, egész kocsirakományokban, minden állomásra szállítva

Képviselte: **Brody Sándor** urnál Ungváron.

